

første Behandling, slutte mig til den ærede Venstreordførers Opfattelse, at saaledes som denne Bestemmelse er anvendt omkring i Landets Kommuner, synes den ikke i synderlig Grad at være misbrugt, men det fortjener dog at fremhæves, at man har Eksempel paa, at en Landkommune indstillede til sit Amsraad, at Grænsen skulde sættes ved 10,000 Kr., hvoraf Følgen vilde være blevet, at i det paagældende Sogn vilde een Mand være kommet til at betale hele Skatten. Det skyldtes kun det paagældende Amsraads — skal jeg sige? — Konservatisme, at dette ikke gik. Saa længe Amsraadene er af en saadan konservativ Opfattelse, er der altsaa en Mulighed for at bøde paa denne Opfattelse af — skal jeg kalde det? — Skattepaalægsretten, men saaledes har det netop ikke været i København, og det kunde maaske ligge i, at der over København ikke har staaet et Amsraad, men derimod et Indenrigsministerium. I København har man ikke generet sig for at begrænse Skattepaalægningen til et ringe Procentantal af Kommunens Skatteydere, og jeg er glad over, at man fra alle Sider er enedes om i nogen Grad at gøre Skridt mod Følgerne af dette Princip ved at sætte en Maksimumsgrænse. Jeg kunde nok have ønsket, at denne Grænse var sat noget lavere. Jeg erkender, at der er mange Skatteydere, hvis Indtægt er 5,000—6,000—7,000 Kr., som kan føle Dyrtiden meget haardt, og for hvem det ikke vil være nogen Lettelse at faa et yderligere Skattepaalæg, men naar man paa den anden Side i denne Lov med Tilslutning fra alle Sider og ifølge Ministeriets Forslag søger at indføre en Ordning, hvorved ogsaa Prisreguleringen kan komme den betrængte Mellemklasse til gode, vil der ikke være stor Fare ved at lade ogsaa den bedre stillede Del af denne deltage i Udredelsen af Skatterne, fordi Sandsynligheden taler for, at de ad denne Vej vil faa mere, end de kommer til at betale.

Men jeg er, som sagt, glad over, at man nu har fastsat et Maksimum, selv om jeg ikke deri ser en ideel Bestemmelse. Der er helt andre Principper, der er lagte til Grund for den eksisterende Lov og for den nye, som det forekommer mig, det vilde have været ønskeligt at komme helt bort fra. Jeg sigter derved til Udredelsen af den direkte Pengehjælp. Jeg tror, det er til Dels gaaet op og vil mere og mere gaa op for alle, at det er et betænkeligt Princip under de nuværende vanskelige Forhold at opdrage store Klasser af Befolk-

ningen til at modtage offentlig direkte Pengehjælp. Jeg henleder Opmærksomheden paa, at man hverken i Sverige eller i det saa meget demokratiske Norge har fulgt denne Vej, men har begrænset sig til Tilskud i Form af Regulering af Priserne og i Form af Naturalydelse. En saadan Fremgangsmaade ogsaa hos os vilde sikkert have været heldigere, thi som Forholdene nu udvikler sig, er der ikke ringe Fare for, at det, naar man en Gang skal gaa tilbage fra den nuværende Tilstand, vil vise sig vanskeligt at faa Folk til at forstaa, at nu hører den Tid op, hvorman kan trække paa de offentlige Kasser. Det er ikke noget gunstigt Princip, men jeg maa tilføje, at Tiden, som har været levnet til Behandling af denne Sag, paa ingen Maade har tilladt overhovedet at optage nogen Debat om væsentlige principielle Spørgsmaal, og jeg maa have Lov at sige, at hvor meget jeg end beundrer det høje Ting og dets Medlemmers Arbejdsevne, forekommer det mig dog, at saa stor er den ikke, at den tillader at afgøre vigtige Principspørgsmaal og behandle store, omfattende Lovforslag paa den korte Tid, som faktisk levnes dertil. Jeg synes, det vilde være ønskeligt, om Ministeriet, som mange Gange tager sig god Tid til sine Afgørelser, vilde levne os noget mere Tid til Behandlingen af saadanne Spørgsmaal; det ender ellers med, at de vigtigste Principspørgsmaal, de vanskeligste Spørgsmaal, skal afgøres i en Haandevending.

Som Forholdene ligger, anbefaler jeg altsaa at vedtage de i Enighed foreslaede Ændringer og dermed ogsaa Loven i den saaledes ændrede Skikkelse.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg kan henvise til den ærede Ordførers (N. Frederiksen) Udtalelser vedrørende de stillede Ændringsforslag. Det opnaaede Resultat ligger efter min Mening adskilligt højere end det i Fjor opnaaede Resultat, og derfor kan jeg tiltræde Ændringsforslagene, selv dem, der ikke tilfredsstiller mig. Jeg skal derfor yderligere kun bemærke, at jeg kan bekræfte Udvalgets Udtalelser i Betænkningen om eventuelt senere at yde den halve Million Kroner i særligt Tilskud til Kommunerne og da ogsaa eventuelt at yde et yderligt Tilskud til særlig vanskeligt stillede Kommuner.

Til to ærede Talere, nemlig det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) og det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss), skal jeg endnu tilføje et Par Ord. Naar det ærede Medlem fra